

**Νέος τρύπος των νά παίζη τες
τὸ «δακτυλιδάκια.»**

Συνιστώμεν τὸ ἔξης παιγνίδιον εἰς τοὺς μεγαλειτέρους τῶν μικρῶν μᾶς ἀναγνωστῶν, ὡς πολὺ νόστιμον καὶ ὅχι τόσον δύσκολον δύσον κατ' ἀρχὰς φαίνεται. — Παιζέται δὲ ὡς ἔξης.

Οἱ παιζόντες κάθεσθε κατὰ σειράν, εἴτε ἐν εἴδει κύκλου εἴτε εἰς εὐθεῖαν γραμμήν, ἔχοντες τὰς χειράς σας κρυμμένας, καὶ ἀριθμεῖσθε πρῶτος, δύτερος, κτλ. κατὰ τάξιν. Διδεῖται τότε ἐν τὸ δακτυλίδιον εἰς τινα τῶν παρόντων, καὶ ἔξερχεσαι ἔωσον τὸ κρύψη ἑπάνω εἰς ἔνα τῶν ἄλλων, ὑποσχεθεὶς ὅτι θὰ εἰπῆς εἰς ποῖον ἀδόθη καὶ εἰς ποῖον δάκτυλον ποιεῖς χειρός τὸ φέρει. Ἀφοῦ κρυψθῇ τὸ δακτυλίδιον, εἰσέρχεσαι πάλιν καὶ παρακαλεῖς ἔνα ἐκ τῶν παρόντων νά κάμη κατὰ νοῦν τους ἀναγκαίους ὑπιλογισμούς — δηλ. νά πολλαπλασιάσῃ τὸν ἀριθμὸν τὸν ὄποιον φέρει ἀκεῖνος, διτις ἔχει τὸ δακτυλίδιον ἐπὶ τὸ 2, εἰς δὲ τὸ γινόμενον νά προσθέσῃ 3, τούτῳ νά πολλαπλασιάσῃ διὰ τοῦ 5, καὶ εἰς τὸ γινόμενον νά προσθέσῃ 8 μὲν ἀν τὸ δακτυλίδιον εἶναι ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρός, 9 δὲ ἀν εἶναι ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς, τὸ δόλον νά πολλαπλασιάσῃ ἐπὶ τὸ 10, εἰς τὸ γινόμενον νά προσθέσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ δακτύλου ἐπὶ τοῦ ὄποιον εὐρίσκεται (δ ἀντιχειρὶ ἀριθμεῖται ὡς 1 ὁ δεκάτης ὡς 2 καὶ οὕτω καθεξῆς) τέλος δὲ νά προσθέσῃ 2, καὶ νά σοι εἴπῃ τὸν ἀριθμὸν διτις προκύπτει. Ἐκ τούτου ἀφαίρεσον κατὰ νοῦν 222 καὶ τὸ ὄποιον θὰ ἴηναι ἡ ὅρθη ἀπάντησις καὶ λύσις τοῦ παιγνιδίου.

Ἄς ὑποθέσωμεν χάριν παραδείγματος, ὅτι τὸ δακτυλίδιον ἀδόθη εἰς τὸν τέταρτον τῆς σειρᾶς, καὶ ἀτέθη ἐπὶ τοῦ δεκάτου τῆς ἀριστερᾶς του χειρός. Ἡ πρᾶξις τὴν διτιανὴν θὰ κάμη εἰς τὸν νοῦν του ὁ ἀποκρινόμενος εἰς σὲ θὰ ἴηναι τότε ἡ ἔξης.

Ἀριθμὸς προσώπου πολλαπλασιασθεὶς ἐπὶ	2 = 8
Προσθήκῃ 3	= 11
Πολλαπλασιασθεὶς ἐπὶ 5	= 55
Προσθήκῃ 9 ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρός . .	= 64
Πολλαπλασιασθεὶς ἐπὶ 10	= 640
Προσθήκῃ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ δακτύλου . .	= 642
Προσθήκῃ 2	= 622

Ἐκ τούτου ἀφαίρεσον

222

Καὶ προκύπτει ὁ ἀριθμὸς

422

ὅτις ἀπαγγελλόμενος ἔκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ δίδει τὴν ἀπαιτουμένην ἀπάντησιν, ἥτοι τὸν δευτέρον δάκτυλον τῆς ἀριστερᾶς χειρός τοῦ τετάρτου κατὰ σειράν. Σημειωτέον ὅτι δι μεσαῖς ἀριθμὸς τοῦ ὄποιον θὰ ἴηναι πάντοτε ἡ 2 ἢ 1, ὃν τὸ μὲν 2 παριστῷ τὴν ἀριστερὰν τὸ δὲ 1 τὴν δεξιὰν χειρα.

Οὐταν δύμας ὁ ἀριθμὸς τοῦ φέροντος τὸ δακτυλίδιον εἶγαι ἀνώτερος τοῦ 9 τὸ ὄποιον θὰ ἔχῃ τέσσαρα ψηφία ἀντί τριῶν, τὰ δὲ δύο πρὸς δεξιὰ θὰ δεικνύουν τὸν ἀριθμὸν ἀκεῖνου.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— "Εθιμον ἀλλού κοτον. Μεταδὺ ἄλλων περιέργων συγηθεῖων τῆς Ἰνδίας εἶναι καὶ ἡ ἔξης, ὅτι μίαν φοράν τὸ ἔτος τὰ μικρὰ κοράσια πετοῦν τὰς κούκλας των. Ἐνδεδυμένα τὸ ζωηρότερά των φορέματα καὶ κρατοῦντα τὰς κούκλας εἰς τὰς ἀγκάλας των περούνιν διὰ μέσου ὅλων τῶν παῖδεριν καὶ πλατειῶν τῆς πόλεως, καὶ ἀφοῦ ἔξελθουν εἰς τὴν ἔσοχήν ἀκολουθοῦν δόδυν, ἡ ὄποια φέρει πρὸς ποταμὸν ἡ πρὸς λίμνην, συγῆθις δύμας πρὸς μεγάλην δεξαμενὴν, τὴν ὄποιαν

σκιάζουν πλατύφυλλα δένδρα καὶ ἵδνοκάλαμοι. Ἡ δεξαμενὴ ἔχει ἀπ' διατάξεις πλευράς κλίμακα, τὰς βαθύτατας τῆς ὁποίας καταβαίνουν τρέχοντα τὰ γυμνὰ ποδαράκια τῶν κορασίδων, ἐνῷ πολλοὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες στέκουν ὅπισθεν καὶ παρατηροῦν. Τότε αἱ μικραὶ μητέρες ἀσπάζονται διὰ τελευταίαν φορὰν τὰς κούκλας των, μὲ τὰς ὄποιας ἐπαιχνιάζονται δέλχηληρον ἔτος, καὶ χωρὶς νὰ διστάζουν ἡ γὰ παραπονεθοῦν τὰς ἥπιτουν μέσα εἰς τὰ βαθέα διδασταί τῆς δεξαμενῆς. Μετὰ ταῦτα ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀγόρασσον ἡ γὰ κατασκευάσσουν νέας, ἐπειδὴ δὲ εἶναι πάνιναι ἡ πήλιναι αἱ κούκλαι τῆς Ἰνδίας εἶναι πολὺ εὐθύναι καὶ εὔκολοι νὰ κατασκευασθοῦν πιστεύομεν ὅμιας ὅτι δὲν ἴσχουν ὡς αἱ φραταὶ Εδρωπαῖκαί κούκλαι, αἱ διποταὶ ἀνοιγοκλείουν τοὺς δόφιλαμοδίς καὶ ἔχουν κόμην ἀλλητικήν καὶ τόσας ἄλλας χρήσιταις, τὰ κοράσια ἔκεινα δὲν θὰ τὰς ἐπέτουν χωρὶς πολλὰ δάκρυα καὶ παράπονα.

— Δημόσιαι αὐτοκτονίαι ἐν Κίνᾳ. Ἐξ ὅλων τῶν ἀλλοκότων συνηθεῖων τῆς Κίνας ἡ πλέον ἀλλοκότος εἶναι ἡ τῶν δημοσίων αὐτοκτονίῶν, αἱ διποταὶ μέχρις ἐσχάτων ἔγινοντα ἀφορμὴ συμποσίων καὶ ἄλλων διασκεδάσεων, εἰς τὰς ὄποιας ἐλάμβανε μέρος δῆλος ὁ ἀκλεκτὸς κόσμος. Ἐάν ἐπρόκειτο λ. χ. νὰ αὐτοκτονήσῃ χήρα — πρᾶγμα τὸ διποτὸν πολλάκις συμβαίνει ἀκεῖ, διότι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν χήρας νὰ ὑπανδρεύωνται πάλιν, — τότε ἡ γυνὴ συνοδευομένη ὑπὸ πλήθους φίλων καὶ γνωρίμων καὶ ἄλλων ἐκ τῶν συμπολιτῶν της, ὑπήγαινε ἐκ τῆς οἰκίας της μὲ μουσικὴν καὶ τραγούδια εἰς μίαν τῶν πλατειῶν τῆς πόλεως, δῆτο ἡστημένην ἐν κίρωμα, ἐπὶ τοῦ διποτοῦ ἡτο τράπεζα πλήρης φαγητῶν. Τούτων μετελάμβανεν ἡ γυνὴ μετὰ τῶν φίλων της, μετὰ τὸ τέλος δὲ τῆς εὐωχίας, λαμβάνουσα μικρὸν παῖδιόν, τὸ διποτὸν ἔθετον ἐπὶ τῆς τραπέζης, τὸ ἔθωπευς, τὸ ἐστόλιζε μὲ περιδέραιον, καὶ ἀφοῦ ἐσκόρπιζε καλάθιον ἀγένων μεταξὺ τοῦ πλήθους ἔθετε τὴν κεφαλήν της εἰς τὴν θηλειάν τοῦ σχοινίου, τὸ διποτὸν δῆτον ἀνηρτημένον ἀγνωθεῖν, ἐπήδη ἀπὸ τὸ ικρίωμα καὶ ἀπηγχούντετο. Αἱ δημόσιαι αὗται τελεταὶ εἶναι σπανιώτεραι τώρα παρὰ πρότερον, αἱ αὐτοκτονίαι δύμας εἶναι ἐπίσης κοιναὶ καὶ συχναὶ ὡς καὶ πάντοτε ἐν Κίνῃ.

— Εδα γγέλιον. Ἐκαστος τῶν ἀγγίλων στρατιωτῶν οἱ διποτοὶ ἔξεστράτευσαν κατὰ τοῦ Μαχδῆ λελαβον ως δῶρον παρὰ τῆς Βρεττανικῆς ἑταίριας ἐν ἀντίτυπον τοῦ Εὐαγγελίου καὶ 12 χρωματισμένα φυλάδια παρὰ τῆς Φυλλαδικῆς.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1) Ποῖα μουσικὰ ὅργανα ἀναφέρονται ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Δανιήλ;
- 2) Μὲ τι ἰσδυναμεῖ ὁ κοδράντης, διτις ἀναφέρεται εἰς τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον;
- 3) Εἰς πολὺ φυλήν καὶ οἰκογένειαν ἀνήκειν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ;